

சங்கீர்ண சிற்பங்கள் மற்றும் அவைகளின் தொழில்நுட்ப முறைகள்

முனைவர் க. இராமன்

விரிவுரையாளர், சுதைசிற்பத் துறை

அரசு கட்டட மற்றும் சிற்பக் கல்லூரி, மாமல்லபுரம், செங்கல்பட்டு, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

E mail: ramangcas@gmail.com,

1

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்ககாலம் முதல் கவின்கலையின் முதல் கலையான சிற்பக்கலையில் தமிழ்நாடு மிகவும் சிறப்புபெற்று திகழ்ந்து வருகிறது. சிற்பங்கள் பொதுவாக மரத்தாலும் கல்லாலும் உலோகங்களினாலும் சுதையாலும் மண்ணாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஐந்து உலோகங்களை இணைத்து பஞ்சலோக சிற்பங்கள் செய்யப்படுவது போல சுதை சிற்ப முறையுடன் கல், மரம் முதலான பிற சிற்பம் செய்யும் பொருட்கள் கலந்து சங்கீர்ண சிற்பங்கள் எனும் கலப்பு சிற்பங்கள் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாக சுதையும் மரமும் கலந்து தாரு சங்கீர்ண சிற்பங்களும், சுதையும் கல்லும் கலந்து சிலா சங்கீர்ண சிற்பங்களும் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வகை கலப்பு சிற்பங்கள் செய்வதற்கு நுட்பமான தொழில்நுட்பமுறை சங்ககாலம் முதல் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இவைகள் குறித்து சிலப் சாஸ்திரம் போன்ற நூல்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

குறியீட்டுச் சொற்கள்: சங்கீர்ணம், சங்கீர்ண சிற்பங்கள், தாரு சங்கீர்ண சிற்பம், சிலா சங்கீர்ண சிற்பம்.

முன்னுரை

சங்ககாலம் முதல் சிற்பங்கள் செய்வதற்கு பல்வேறு வகையான பொருள்களை சிற்பிகள் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். சிற்பங்கள் செய்ய பயன்படுத்தப்படும் பொருள்களின் அடிப்படையில் கல் சிற்பங்கள், உலோகச் சிற்பங்கள், செங்கல் சிற்பங்கள், மரச் சிற்பங்கள், சுடுமண் சிற்பங்கள், சுதை சிற்பங்கள், தந்த சிற்பங்கள், வண்ணச் சிற்பங்கள், கண்டசர்க்கரை சிற்பங்கள், மெழுகு சிற்பங்கள் என பத்து பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

“கல்லும் உலோகமும் செங்கலும் மரமும்

மண்ணும் சுதையும் தந்தமும் வண்ணமும்

கண்ட சருக்கரையும் மெழுகும் என்றிவை

பத்தே சிற்பத் தொழிற்குறுப் பாவன ”

என்பது திவாகர நிகண்டு¹

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டை சார்ந்த பல்லவ பேரரசர்களின் கலங்களுக்கு பின்னர் தான் கருங்கல் மற்றும் பஞ்சலோகத்தினால் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதற்கு முன்னர் கோயில்களில் சிற்பங்கள் அனைத்தும் மரத்தினாலும் சுதையினாலும் செய்யப்பட்டிருந்தனⁱⁱ. தற்காலத்திலும் மரத்தினாலும் சுதையினாலும் செய்யப்பட்ட தெய்வ உருவங்கள் பல்வேறு கோயில்களில் உள்ளன. குறிப்பாக, உத்தரமேரூர் சுந்தர வரதப்பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் தெய்வஉருவங்கள்

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

மரத்தினால் செய்யப்பட்டவை. அதுபோல திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் , காஞ்சி பாண்டவதூதப் பெருமாள் , மகாபலிபுரம் ஸ்தலசயனப் பெருமாள் , திருவிடந்தை வராகப் பெருமாள் , ஆதி வராகர் முதலிய கோயில் களில் உள்ள உருவங்கள் சுதையினால் செய்யப்பட்டவை. ⁱⁱⁱ சங்ககாலம் முதல் தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பொருள்களை கலந்து கலப்பு சிற்பம் எனும் சங்கீர்ண சிற்பங்கள் செய்யும் மரபு இருந்து வருகிறது.

சங்கீர்ணம் – சொல் விளக்கம்

சங்கீர்ணம் எனும் சொல்லிற்கு கலப்பு என்று விக்சனரி அகரமுதலி பொருள் கூறுகிறது. கலப்பு, கலவை, புணர்ச்சி என்று தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

"மொழியப் பட்ட அணிபல தம்முள்

தழுவ வுரைப்பது சங்கீர்ணமே"

--- என்கிறது தண்டியலங்காரம்^{iv}

பலவகையான பொருளணிகளில் இரண்டோ அல்லது அதற்கு அதிகமான அணிகளைக் கொண்டு செய்யுள் புனைந்தால் அது சங்கீர்ண அணி எனப்படும் . எனவே ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட கலவை சங்கீர்ணம் என்று தண்டியலங்காரம் கூறுகிறது. சங்கீர்ணம் என்பதற்குக் கலப்பு என்று பொருள்!

தமிழ் இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் சங்கீர்ணம் எனும் சொல் கலப்பு என பொருள் தருகிறது. இதன் அடிப்படையில் சிற்பங்கள் கலப்பு ஊடகங்கள் பயன்படுத்தி செய்யப்படும் பொழுது அவை சங்கீர்ண சிற்பங்கள் என்று அழைக்கப்படு கின்றது. கோவில்களில் ஆகம விதிகளை பயன்படுத்தி காலம் காலமாக தொன்று தொட்டு சிற்பங்கள் செய்து வரும் சிற்பிகள் கலப்பு ஊடக சிற்பங்களை சங்கீர்ண சிற்பங்கள் என்று அழைக்கிறார்கள்.

பல்லாவரம் குகைக்கோவில் கல்வெட்டில் மகேந்திரவர்மன் தன்னை 'சங்கீர்ண சாதி' என்று கூறியுள்ளான். மண்டகப்பட்டு என்ற இடத்திலுள்ள மகேந்திரவர்மனின் வடமொழிக் கல்வெட்டு வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. இக்கோயில் பிரம்மா, திருமால், சிவன் ஆ கிய முப்பெரும் கடவுளற்கும் செங்கலின்றி, மரமின்றி, உலோகமின்றி, சுதையின்றி, விசித்ரசித்தனாகிய அரசனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று அது கூறுகிறது.

ஏதத் அணிஷ்டகம் அத்ருமம் அலோஹம்

அஸாதம் விசித்ரசித்தேன !

நிர்மாபிதம் ந்ருபேண

ப்ருமேச்வர விஷ்ணு லக்ஷிதாயதனம் !!

இதிலிருந்து அவன் புதிய முறைகளைக் கையாண்டு - இக்கோயிலைத் தோற்றுவித்தான் என அறியலாம்.^{vi}

Tamil University Thanjavur
Department of Sculpture
International Conference
" Cultural Heritage In Indian Sculpture – A Magnificent Art Form "
" இந்திய சிற்பக்கலை - கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஆகச்சிறந்த கலை வடிவம் "
Pranav Journal of Fine arts
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
Volume:2 Issue:1 March 2023

ISSN:2582-9513

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

தாரு சங்கீர்ணம்

சுண்ணாம்பு, மணல் போன்றவைகளை கலந்து செய்யப்படும் சுதை கலவையை பயன்படுத்தி செய்யப்படும் சிற்பங்கள் சுதைசிற்பங்கள் எனப்படும். அதுபோல மரசிற்பம் என்பது மரத்தை செதுக்கி தேவையற்ற பகுதிகளை நீக்கி சிற்பத்தை வடிப்பது ஆகும். இந்த இரண்டு முறைகளையும் கலந்து சிற்பம் செய்யும் முறைக்கு தாரு சங்கீர்ணம் என்று பெயர். அதாவது மரத்தண்டை அடிப்படையாக வைத்து அதன் மீது சுதை பூசி சிற்பம் அமைத்தலுக்கு தாருசங்கீர்ணம் என்று பொருள்.

தாரு என்பதற்கு மரம், மரக்கிளை, மரத்துண்டு என்று தமிழ் அகராதி பொருள் தருகிறது. தேவதாரு எனும் மரம் வகை குறித்து சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகிறது. மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் தேவதாரு வனம் எனும் தேவதாரு மரங்கள் நிறைந்த பகுதி சிறந்த சுற்றுலா தலமாக விளங்குகிறது. மற்றும் வசந்த காலத்தின் சிறப்பு மரம் எனும் பொருளில் வசந்த தாரு என பெயர் சாம்பசிவம் பிள்ளையின் மருத்துவம் மரியியல் அறிவியல் பற்றிய தமிழ் ஆங்கில அகர முதலிலும் வசந்த காலத்தின் செல்வம் எனும் பொருளில் வசந்த தாரு என பெயர் ஜூபிலி தமிழ் பேரகராதியிலும் மாமரத்திற்கு உரியவனாக கூறப்பட்டுள்ளது. மாமரத்திற்கு இப்பெயர் காலத்தினால் ஏற்பட்டவை.^{vi}

மரத்தால் செய்யப்படும் லிங்கங்களுக்கு தாருலிங்கம் என்று பெயர். சிவன் கோயில்களில் புரணமைப்பு காலங்களில் மூலலிங்கத்தை பெயர்த்து அதன் ஆற்றலை தாருலிங்கம் எனும் மரத்தால் செய்யப்பட்ட லிங்கத்திற்கு மாற்றம் செய்து திருப்பணி முடியும் வரை அந்த தாருலிங்கத்தை மூலலிங்கமாக வழிபட்டு வருவார்கள். தேவதாரு, வன்னிமரம், அரசமரம், ஆலமரம், கருங்காலிமரம், செண்பகமரம், அத்திமரம் மற்றும் வில்வமரம் ஆகிய மரங்களில் இருந்து தாருலிங்கம் உருவாக்கப்படுகிறது.

காஞ்சிபுரம் சங்கரமடத்துக்கு அருகில் பாண்டவ தூதுப் பெருமாள் கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள மூலவர் கிருஷ்ணர் (விஷ்ணு) விசுவரூபமாக காட்சி தருகிறார். இவ்வுருவம் சுதையாலானது. 26 அடி உயரமும் , 14 அடி அகலமும் கொண்டது. தம்மை இகழ்ந்து அவமானப்படுத்த எண்ணிய துரியோதனனுக்கு விசுவரூபம் எடுத்துக் காண்பித்து வல்லமையைப் புலப்படுத்திய அமர்ந்த நிலையில் உள்ள கண்ணனது திருவுருவமே இது. இங்கு இறைவன் உடுத்திருக்கும் பஞ்ச கச்சத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கலைத் திறமையுடன் கூடிய அணி கலன் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். கெட்டியான மூங்கில் குச்சிகளை ஒன்றோடு ஒன்று பிணைத்து உருவத்தின் உள்கட்டமைப்பினை உருவாக்கிய பின் அரைத்த சுண்ணாம்புக் கலவை தேன் மற்றும் பல்வேறு மூலிகைச்சாறுகளுடன் பிசைந்து , கூழாக்கி அதை மூங்கில் மீது அப்பி உடைகளை உருவாக்கியிருக்கலாம் எனக்கருதப்படுகிறது. இதன் காலத்தினைக் கணக்கிடுவது அரிதாக உள்ளது.

செய்யும் முறை

தாரு சங்கீர்ணம் எனும் கலப்பு சிற்பம் செய்யும் முறை பல்வேறு படிநிலைகளை கொண்டுள்ளது (படம்-1). சிற்பம் செய்வதற்கு செங்கல், சுண்ணாம்பு, மணல் மற்றும் மரம் இவற்றை கொண்டும், இதற்கு தண்ணீருக்கு பதிலாக கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் மற்றும் பல்வேறு பட்டைகள் ஊறிய நீரை வார்த்து ஏற்கனவே தயார் நிலையல் உள்ள சூலத்தில் (தாருவில்)

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

நடுப்பகுதியான நாபியில் (தொப்புள்) இருந்து கையிறு சுற்றுதலை செய்ய வேண்டும் (படம்-2). இவற்றை நரம்பாக பாவித்தல் வேண்டும். பின்னர் முன்னரே பதப்படுத்தி தயார் செய்து வைத்துள்ள பத்து வகையான மண்வகைகளை (தசம் ரூத்) தேவையான அளவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பின்பு குறைந்தபட்சம் மூன்று மாதம் கால அளவு ஊறவைத்த பட்டைச் சாறுகளான கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய், ஆல், இச்சி, அரசமரம் போன்ற பால்மரத்தின் பட்டைச்சாறு மற்றும் கருங்காலி, மருதம்பட்டை, ஊறிய கஷாயம் ஆகியவை கலந்த நீரை வார்த்து மண் பூச்சை பூசுதல் வேண்டும். அந்த பதமானது நம் கைரேகை படியம் அளவு மிருதுவாக இருத்தல் வேண்டும். இவற்றை நாம் "மாமிசமாக" பாவித்தல் வேண்டும். பின் அதன் மீது ரஜ் ஜலி (கையிறு) சுற்றி (படம்-3) மறுபடியும் அளவுக்கு ஏற்றாற்போல் மண் பூச்சை பூசுதல் வேண்டும். இவ்வாறு மண் பூச்சை செய்தல் வேண்டும். எவ்வாறு நாம் மெ முகினால் செய்த பிம்பத்திற்கு முதலில் கெட்டியான மெமுகினால் செய்து விட்டு பின் இறுதியில் தேன்மொழுகு எனும் மென்மையான மெமுகினால் பூசுதல் போன்று இங்கேயும் அதேபோல் மண்பூச்சு பூசி பின் மிருதுவான கல்கத்தை கொண்டு பூசுதல் வேண்டும். இவ்வாறு முறையாக செய்யப்பட்ட சிற்பம் சுதைசிற்பம் என்றும் கடுசர்க்கரை சிற்பம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கல்க பூச்சு

உப்பு இல்லாத நல்ல நீர் நிலைகளில் இருந்து குறிப்பாக ஆறுகள், குளங்கள், ஏரிகள் அல்லது விளைநிலங்களில் இருந்து எடுத்த சுக்கானை சிற்பத்திற்கு தேவையான அளவு எடுத்துக்கொண்டு நன்றாக பொடி செய்து அதனுடன் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவைகளை நன்கு ஊறவைத்த நீரை கொண்டு உருண்டை செய்து உலர்த்தி பிறகு பிசின் கலந்த நீரை சேர்த்து வெண்ணெய் போல் பிசைய வேண்டும். பின்பு அதனுடன் தேவையான பஞ்சுத்தூள் சேர்த்து நன்றாக பிசைய வேண்டும் இப்படி நன்றாக பிசைந்த மண்ணானது உடைக்கும் பொழுது வாழைத்தண்டு முறிந்தால் நூல் கிளம்புவது போல் கிளம்பக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு இருக்கக் கூடிய கல்கத்தை முதலில் முறையாக பூசிய ப்பிறகு நன்றாக காயவைத்து ஒன்று அல்லது ஒன்றரை மாதங்களுக்கு பின்னர் இரண்டாவது முறை பூசி உலர வைக்க வேண்டும். பிறகு முன்பு சொன்னது போல அங்கம், உபாங்கம் போன்றவற்றை அமைத்து பின் முன் சொன்ன முறைப்படி பிசின் கலந்த நீரைக்கொண்டு பிம்பத்தை சுற்றி துணி சுற்ற வேண்டும் (படம்-4). இதன் மேல் கல்கம் என்னும் பஞ்சுத்தூள் சேர்ந்த சுக்கானால் ஆன கல்கத்தில் வாசனை திரவியங்களான அத்தர், அகரு, கோரோசனை, புனுகு, ஜவ்வாது, இளநீர், தங்கப்பொடி, வெள்ளிப்பொடி இவற்றை தேவையான அளவு சேர்த்துக் கொண்டு நன்றாக பூசி காயவைக்க வேண்டும். இவற்றை நாம் "தோலாக" பாவித்தல் வேண்டும். பின் பிம்பத்திற்கு செய்ய வேண்டிய அலங்காரங்களை செய்ய வேண்டும். பின்பு பிம்பத்திற்கு வர்ணகலாபம் செய்வதை நாம் "ஜீவனாக" கருதி பாவித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தாருவால் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது முழுமை பெறுகிறது.

சிலா சங்கீர்ணம்

சிலா என்பதற்கு கல் என்று அகராதி பொருள் தருகிறது. குறிப்பாக, சிலாசாதனம் என்பது கல்லால் செய்யப்பட்ட பொருளையும், சிலாதலம் என்பது கல்பரப்பிய இடத்தையும்,

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

சிலாவங்கம் என்பது ஈயக்கல்லையும், சிலாவட்டம் என்பது சாணைக் கல்லையும் குறிக்கிறது. சிலா தோரணம் என்பது திருப்பதி திருமலையில் அமைந்த இயற்கையிலான கல் தோரணத்தை குறிக்கிறது. இதிலிருந்து சிலா என்பதற்கு கல் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

கல்லையும் சுதையும் கலந்து செய்யப்படும் சிற்பத்திற்கு சிலா சங்கீர்ண சிற்பம் என்று பெயர். அதாவது சிற்பம் செய்வதற்குரிய எலும்பாக கல்லை அமைத்து அதன் மீது சுதை சாந்தை பூசி சிற்பம் செய்யும் முறைக்கு சிலா சங்கீர்ணம் என்று பெயர். வைணவர்கள் கோயில் என்று சொன்னாலே திருவரங்கம்தான் நினைவில் எழும் திருவரங்கத்தில் பச்சை மாமலை போன்றுள்ள இறைவனின் கிடந்த கோலத் திருமேனி சுதையால் ஆனதாகும். இத்திருமேனி கல்லால் வடிக்கப்பட்டு , மேற்புறம் சுதையைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் நிலையிலே ஒரு வகைக் கலவைப் பொருளால் பூசப்பட்டது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் அதற்குச் சரியான ஆதாரம் தெரியவில்லை. அவ்விறைவனுக்குத் தைலக் காப்பே சாத்தப்படுகிறது

செய்யும் முறை

சிற்பம் செய்யும் அளவிற்கு தேவையான உயரத்திற்கு ஏற்ப பிம்பத்தை கல்லால் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதை நாம் எலும்பாக பாவித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செதுக்கப்பட்ட கல் சிலையானது முழுமை பெறாமல் இருத்தல் வேண்டும். எவ்வாறெனில் தாருஸங்கீர்ணம் எப்படி மரத்தை கொண்டும் பின் சுதை பூச்சு கொண்டும் செய்யப்பட்டதோ அது போல இதில் கல் சிற்பத்தின் மீது இரண்டு அல்லது மூன்று முறை மட்டுமே க ல்கத்தை ஏற்ற முடியும். அதிக க ல்கத்தை ஏற்றினால் பிளவு ஏற்படும் என்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு மிகவும் சிரத்தை செய்தல் வேண்டும்.

கல்கம் அமைத்தல்

கல்லால் தயார் செய்து வைத்துள்ள சிற்பத்தில் சுக்கான்பொடி மற்றும் பஞ்சுத்தூள் இவற்றுடன் பிசின் கலந்த நீரை சேர்த்து ஏற்கனவே எப்படி தாரு சங்கீர்ணத்தில் கல்கம் சேர்த்தோமோ அவ்வாறே முறையாக இரண்டு அல்லது மூன்று முறை கல்க சாந்தினை நன்கு பூச செய்து பின் னர் அங்கம் உபாங்கம் மீது துணி போர்த்துதல் வேண்டும். பின்பு பிசின் கலந்த நீரை விட்டு முறையாக மெழுகுதல் வேண்டும். பின்பு அதன் மீது எல்லா ஆபரணங்களையும் முறையாக செய்தல் வேண்டும் (படம்-5). பின்பு முறையாக காய வைக்க வேண்டும். பின் வர்ண கலாபம் செய்து முறையாக வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் பொழுதுதான் சிலா சங்கீர்ணம் முழுமை பெறுகிறது.

செய்முறை விளக்கப் படங்கள்

சிலா சங்கீர்ணத்தை மாமல்லபுரம் அரசு கட்டட மற்றும் சிற்பக்கலை கல்லூரி சுதைசிற்ப பிரிவில் 2002 - 2006 – ம் கல்வி ஆண்டில் படித்த மாணவர் S. மாரிமுத்து அவர்கள் பல ஆய்வுகளில் தாரு மற்றும் சிலா சங்கீர்ணத்தை இன்றளவும் முறையாக செய்து வருகிறார். அதே போல தாரு சங்கீர்ணத்தை கடந்த ஆண்டு 2020-2021 - ம் கல்வி ஆண்டில் சுதைசிற்ப பிரிவில் படித்த M. இளங்கோவன் என்ற மாணவர் முதல் முதலாக வகுப்பு பாடமாக செய்ததுடன் அவரின் இறுதியாண்டு

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

திட்டப்பணியும் கடுசர்க்கரை படிமமாகவே செய்துள்ளார்.

தற்கால முறை

தாருவினால் பிம்பம் செய்வித்து பின் அதன் மீது மண் பூச்சு பூசி மற்றும் கல்கம் பூச்சு பூசி பின்பு வர்ண கலாபம் செய்விப்பது முதல் முறை ஆகும். சிலா சங்கீர்ணம் அதாவது கல்லால் செய்யப்பட்டு பின் கல்கம் அமைத்து பின் வர்ண கலாபம் செய்வித்தல் இரண்டாவது முறையாகும். தற்காலத்தில் மிக குறைந்த காலத்தில் எளிதாக செய்யும் பொருட்டு தாருக்கு (மரத்திற்கு) பதிலாக கம்பி ரஜ்ஜூ க்கு பதில் கட்டுக்கம்பி பின்பு செங்கல் சக்கையாக உடைத்து கலவை கொண்டு ஒட்டி பின்பு அதன் மீது கலவை பூசி பின்பு வெறும் சிமெண்ட் சாந்தினை கொண்டு அங்கம், உபாங்கம் மீது பூசப்படுகிறது. பின் அதன் மீது அலங்கார வேலைகள் செய்து இறுதியாக வர்ணம் அமைப்பது தற்கால முன்றாவது முறையாகும்.

முடிவுரை :

சங்கீர்ண சிற்பங்கள் செய்கின்ற பொழுது ஓர் சிற்பத்தை அமைப்பதற்கான கால நேரமானது தாரு சங்கீர்ணம் சிற்பம் அமைக்க ஆறு முதல் ஏழு மாதங்கள் ஆகின்றது. சிலா சங்கீர்ண சிற்பம் அமைக்கநான்கு முதல் ஐந்து மாதங்கள் ஆகின்றது. ஆனால் தற்கால முறையில் சங்கீர்ண சிற்பம் இரண்டு மாதங்களுக்குள் அமைத்து விடலாம். ஆனால் தற்கால முறையில் சங்கீர்ணம் சிற்பம் அமைப்பதை விட தாரு சங்கீர்ணம் மற்றும் சிலா சங்கீர்ணம் முறையாக அமைப்பது கடினம் அதிக காலம் எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனாலும் அவை நம் முன்னோர்கள் காலம் காலமாக செய்துவரும் பாரம்பரிய முறையாகும். அவற்றையே இன்றளவும் இந்து சமய அறநிலையத் துறை பழைய ஆலயங்களை புதுப்பிக்கும் பொழுது பழையது எவ்வாறு உள்ளதோ அவ்வாறே அதை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டுள்ளது. எனவே பழமை மாறாமல் செய்வதே உத்தமமாகும்.

மேற்கோள்கள்

ⁱ திவாகர நிகண்டு

ⁱⁱ மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், சாந்தி நூலகம், சென்னை, 1967, பக்-50.

ⁱⁱⁱ மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், சாந்தி நூலகம், சென்னை, 1967, பக்-50.

^{iv} தண்டியலங்காரம் - 89-ம் பாடல்

^v முனைவர் நா.பாலகிருட்டினன் - தண்டியலங்காரம், தமிழ் இணையக்கல்விக் கழகம்.

^{vi} ச. ஹரிஹரன், கல்வெட்டியல், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 2010, பக்-104.

^{vii} மர இன பெயர் வைப்புக் கலை, சுந்தர சண்முகனார், புதுவை பைந்தமிழ் பதிப்பகம், 1990, பக்- 36.

துணை நூற்பட்டியல்

1. முனைவர் கோ. தெய்வநாயகம், சிற்ப சாஸ்திர செய்தி அடைவு, தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1990.
2. சில்ப ரத்னம்.
3. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்
4. முனைவர் நா.பாலகிருட்டினன் - தண்டியலங்காரம்

Tamil University Thanjavur
Department of Sculpture
International Conference

" Cultural Heritage In Indian Sculpture - A Magnificent Art Form "

" இந்திய சிற்பக்கலை - கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஆகச்சிறந்த கலை வடிவம் "

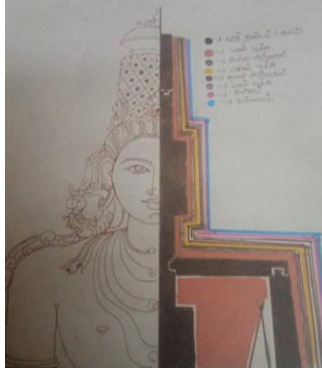
Pranav Journal of Fine arts
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
Volume:2 Issue:1 March 2023

ISSN:2582-9513

5. ஹரிஹரன், கல்வெட்டியல், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 2010.
6. மர இன பெயர் வைப்புக் கலை, சுந்தர சண்முகனார், புதுவை பைந்தமிழ் பதிப்பகம், 1990
7. வை.கணபதி ஸ்தபதி, சிற்பச் செந்நூல், 2001.
8. சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீ காசியப் சிலப் சாஸ்திரம், பாகம்-I & II, சரசுவதி மஹால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 2005.

புகைப்படங்கள்

படம்-1

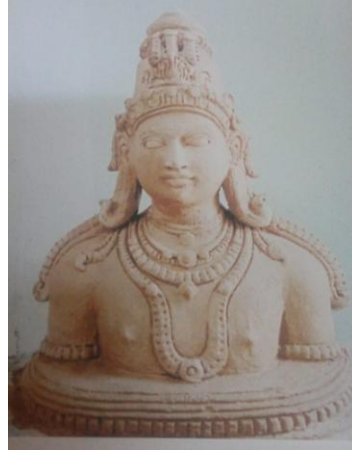
படம்-2

படம்-3

படம்-4

படம்-5